

- zmiana decyzji Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 29 maja 2013 r. wydanej w sprawie R 1215/2011-4 poprzez uznanie odwołania wniesionego przez wnoszące odwołanie do tej Izby Odwoławczej za zasadne i w konsekwencji uwzględnienie sprzeciwu wnoszących odwołanie wobec rejestracji zgłoszonego wspólnotowego znaku towarowego ENGLISH PINK nr 8610768;
- obciążenie Urzędu wszystkimi kosztami postępowania poniesionymi przez wnoszące odwołanie w postępowaniu odwoławczym i w postępowaniu przed Sądem.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie odwołania wnoszące odwołanie podnoszą następujące zarzuty:

po pierwsze, wnoszące odwołanie uważają, że zarówno Sąd, jak i Izba Odwoławcza naruszyli ogólną zasadę powagi rzeczy osądzonej między tymi samymi stronami przez sąd orzekający w sprawach wspólnotowych znaków towarowych zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 207/2009 w sprawie wspólnotowego znaku towarowego ⁽¹⁾, a także ogólne zasady pewności prawa, dobrej administracji i ochrony uzasadnionych oczekiwań;

po drugie, wnoszące odwołanie zarzucają Sądowi naruszenie art. 65 ust. 3 tego rozporządzenia poprzez niedokonanie zmiany decyzji Urzędu;

wreszcie, wnoszące odwołanie uważają, że Trybunał powinien zastosować art. 61 akapit pierwszy statutu Trybunału, ponieważ stan postępowania pozwala na wydanie orzeczenia w sprawie.

⁽¹⁾ Dz.U. L 78, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Rechtbank Den Haag (Niderlandy) w dniu 20 maja 2015 r. – Brite Strike Technologies Inc./Brite Strike Technologies SA

(Sprawa C-230/15)

(2015/C 254/11)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Rechtbank Den Haag.

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: Brite Strike Technologies Inc.

Strona pozwana: Brite Strike Technologies SA.

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy BVIE [Porozumienia państw Beneluksu w sprawie własności intelektualnej (znaki towarowe i wzory)] (ze względów wskazanych w pkt 28–34 wyroku Gerechtshof Den Haag z dnia 26 listopada 2013 r. lub innych) należy uważać za konwencję późniejszą, tak że jej art. 4.6 nie może być uważany za uregulowanie szczególne w rozumieniu art. 71 rozporządzenia nr 44/2001 ⁽¹⁾?

W przypadku udzielenia na to pytanie odpowiedzi twierdzącej:

- 2) Czy z art. 22 pkt 4 rozporządzenia nr 44/2001 wynika, że sądowi zarówno belgijskiemu, jak i niderlandzkiemu czy luksemburskiemu przysługuje jurysdykcja międzynarodowa do rozstrzygnięcia sporu?
- 3) W wypadku odpowiedzi przeczącej: w jaki sposób w sprawie takiej jak niniejsza należy określić, czy jurysdykcja międzynarodowa przysługuje sądowi belgijskiemu, niderlandzkiemu czy luksemburskiemu? Czy w celu tego (dokładniejszego) określenia jurysdykcji międzynarodowej można (jednak) zastosować art. 4.6 BVIE?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 44/2001 z dnia 22 grudnia 2000 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych (Dz.U. 2001, L 12, s. 1 – wyd. spec. w jęz. polskim, rozdz. 19, t. 4, s. 42).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez tribunal administratif (Luksemburg) w dniu 22 maja 2015 r. – Maria do Céu Bragança Linares Verruga, Jacinto Manuel Sousa Verruga, André Angelo Linares Verruga/Ministre de l'Enseignement supérieur et de la recherche

(Sprawa C-238/15)

(2015/C 254/12)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Tribunal administratif

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Maria do Céu Bragança Linares Verruga, Jacinto Manuel Sousa Verruga, André Angelo Linares Verruga

Strona pozwana: Ministre de l'Enseignement supérieur et de la recherche

Pytania prejudycjalne

Czy warunek stawiany wobec studentów niemających miejsca zamieszkania w Wielkim Księstwie Luksemburga przez art. 2a ustawy z dnia 22 czerwca 2000 r. o pomocy finansowej państwa na pobieranie nauki w ramach szkolnictwa wyższego, dodany ustawą z dnia 19 lipca 2013 r., bez uwzględnienia jakiegokolwiek innego kryterium powiązania, mianowicie warunek polegający na byciu dziećmi pracowników, którzy byli zatrudnieni lub wykonywali działalność w Luksemburgu przez nieprzerwany okres przynajmniej pięciu lat w chwili złożenia wniosku o pomoc finansową, jest uzasadniony względami polityki oświatowej i polityki budżetowej podniesionymi przez państwo luksemburskie oraz właściwy, odpowiednio proporcjonalny w odniesieniu do zamierzonego celu, mianowicie zamiaru promowania zwiększenia wśród mieszkańców proporcji osób posiadających dyplom ukończenia szkoły wyższej przy jednoczesnym zamiarze zagwarantowania, że osoby te po skorzystaniu z możliwości udostępnianych przez rozpatrywany system pomocy w finansowaniu studiów, w niektórych przypadkach odbywanych za granicą, powrócą do Luksemburga, aby obrócić swoją nabytą w ten sposób wiedzę na rzecz rozwoju gospodarki tego państwa członkowskiego?